

GLASOVA Panorama

Kranj, 3. marca 1962 — Leto II. — Stevilka 8

Reverzine skupine so na kraj nesreče prišle iz vseh bližnjih rudnikov. Njihova zasluga je, da so veliko število rudarjev rešili ob pravem času.

Padee iz četrtega nadstropja

Ko je Anna-Maria Tiedmann dobila sporočilo iz bolnišnice, da je njen triletni otrok popolnoma zdrav, ni tega mogla verjeti. Vse je bilo podobno čudežnemu slučaju. Sin je padel iz četrtega nadstropja, približno 20 metrov globoko v grm pred hišo. Levo in desno ob hiši je bila betonska plošča. Samo na majhni prostornini pod okni so zasadili grmičevje. V enega izmed teh grmov je padel njen triletni sin, ne da bi pri padcu dobil kakšne kolikso poškodbe. Mati triletnega Erica je pojasnila ta nevsakdanji dogodek. »Pripravljala sem se, da na novo prepleškam otroško posteljo. Naenkrat me je obdala slabost, najbrž zaradi vonja barve. Odpri sem okno, da bi prišla do svežega zraka. Kmalu sem padla v nezavest. Ko sem prišla zopet k zavesti, je otrok izginil. Mislila sem, da se je skril v stanovanju, zato sem preiskala vsak najmanjši kotiček. Otroka ni bilo nikjer. Cez nekaj časa pa je vstopila hišnica z otrokom v naročju. Koža na sivovi glavi je bila opraskana, vendar otrok ni jokal. Peljala sem ga v bolnišnico na pregled in opazovanje. Zdravniki so ugotovili, da pri padcu ni prekrepel nobenih poškodb, ki bi vplivale na njegov razvoj. Najbrž je otrok v času, ko sem ležala v nezavesti splezal na mizo v bližini okna, zgubil ravnotežje in padel s četrtega nadstropja v grm pod oknom, kjer ga je hišnica našla.«

»IPE REVSE

ŽALOSTINKA ZA RUDARJE

Banoviči, 27. februarja — Po močni eksploziji v jami Radina v rudniku premoga Banoviči nekaj po 13. urji se je 177 rudarjev prve izmene zastrupilo z ogljikovim monoksidom. V jami je zaradi zastrupitve umrl 51 rudarjev, eden je podlegel v bolnišnici. V tuzlanski bolnišnici je še 11 poškodovanih rudarjev. Domnevajo, da je vzrok nesreče, ki jo moramo prištetiti k najbolj tragičnim nesrečam v zgodovini našega rudarstva, eksplozija v pomožnem skladišču razstreliva.

Petindvajsetletni rudar Skupina, ki je hotela na Istočasno so pozvali prebivalce, naj se priglasijo za vrnila. Začutili smo, da nam močne zastrupitve zateči v primanjkuje zraka, zato smo se zbirali okoli cevi za dovod zraka. Še ena skupina je odšla. Potem je nekdo vzliknil, da prihajajo reševalci...
REŠEVANJE PONESREČENIH
Nesreča se je pripetila ob 13. uri in 10 minut. Do 18. ure in 30 minut so vsi rudarji sami prišli ali pa so jih prinutili iz jame na nosilih. Takoj po eksploziji so na mesto nesreče prihitele reševalne ekipe iz vseh rudnikov tuzlanskega bazena. Pridružile so se jim tudi ekipe zdravnikov in drugih zdravstvenih delavcev iz Tuzle in drugih mest. Mobilizirali so vse rešilne avtomobile, gajete je bila črpalka za zrak, silske enote in saniteto JLA.

Eksplozija v jami je bila takrat močna, da je porušila betonski podporni zid. Vsa jama je razpokala, glavni vhod in izhod pa sta bila zasuta. Zasute rudarje so reševalci skozi jašek za dovod zraka. Ponesrečenim, ki so bili še živi, vendar v nezavestni zaradi zastrupitve z ogljikovim monoksidom, so takoj pri prenosu iz jame nudili prvo pomoč s kisikom in umetnim dihanjem.

PRISEBNOST REŠILA MNOGA ZIVLJENJA

Čeprav je prišlo do eksplozije, neprtičakovano, so reševalne ekipe in rudarji v jami pokazali veliko prisrbnost. Ce ne bi reševalne ekipe tako hitro reagirale in če zasuti rudarji ne bi bili takoj iznajdljivi, bi bilo lahko število žrtev še veliko večje. Sestdesetim rudarjem je uspelo, da so se sami izvlekli skozi zračni jašek. Večja skupina rudarjev pa je z daskami in obleko zadelala dohod v svoj del rova in tako preprečila močnejši vdor strupenih plinov.

Do eksplozije je prišlo okoli 70 metrov pod zemljo. Na mesto nesreče sta prva prišla rudarski nadzornik Milan Hleb in poslovodja Edo Kuhar. Na nesrečo ju je opozoril manjši potres, ki ga je bilo mogoče začutiti v upravljeni zgradbi rudnika. Pred njima se je razgrnil strašen prizor. Skupina rudarjev je stekla proti izhodu. Nadzornik in poslovodja sta jim zaklicala, naj se skušajo rešiti pri zračnem jašku. Vsi, ki so ju poslušali, so se rešili, tisti pa, ki so nadaljevali proti izhodu, so popadali kot pokošeni.

SPUŠCENE ZELENNO-ČRNE ZASTAVE
Z družinami ponesrečenih rudarjev in s kolektivom rudnika Banoviči sočutuje vsa Jugoslavija, vest o nesreči pa je žalostno objeknila tudi v tujini. V dnevnih od torka do četrtega je bilo v BiH proglašeno narodno žalovanje. Zabavno življenje je v mestih te republike popolnoma prenehalo. Na vseh državnih in javnih poslopjih BiH so visele zastave na pol droga. Tudi vse zase... bosensko-hercegovskih rudarjev so bile spuščene na pol droga.

Sičanja z ljudmi

Ne bo odveč, če se tik pred pustom pogovorimo z znanim kranjskim humoristom Francetom Trefaltom ali Lipetom Revšetom, kakor mu še drugače pravijo. Lipe je prav rad odgovoril na postavljena vprašanja.
»Kakšne maske predlagate letos za direktorje, za prosvetne delavce in za obrtnike?«

»Direktorji: maska smejočega, veselega človeka, ki bere časopis. (Pravijo, da direktorji ne bero radi časopisov.) Prosvetni delavci: lice privatno, to se

Nasvet za maske

pravi normalno. V levri roki veliko, debelo denarnico, v desni učbenik za leto 1962. Obrtniki: maskirana glava spredaj in zadaj. Spredaj smejoč obraz z napisom na prsih »DOHODKI«, zadaj nadvse tragljen obraz z napisom na prsih »PLACILNI NALOG«.

»Kaj menite, kakšne narodnosti bo človek, ki bo prvi prišel na Luno in ali mislite, da je že kdo na Luni?«

»Prvi človek bo brazilske narodnosti. Verjetno bo jo na Luno najprej poslal opico. Ce je že kdo na Luni, ne bi mogel trdit, slišal sem pa že večkrat, da lili je precej za luno!«

»Ali znate svetovati, kakšno dobro delitev osebnega dohodka in ali ste se že sami znebili mezdne miselnosti?«

»Glede delitve osebnega dohodka bi vam bolje odgovoril direktor Pavičević, trenutno na daljšem dopustu v prostorih sodišča v Novem Sadu. Mezdne miselnosti sem se popolnoma odresel, ker sem upokojenec.«

»Ce bi bili občinski mož, kam bi obesil kranjski viseči most?«

»Ce bi bil dovolj dolg, bi ga podaril za premostitev prepada med VZHODOM in ZAHODOM.«

»Ker so v Kranju začeli preganjati črne koze, nas zanima, ali so dosedanje mere zadoštnne, da se koze v celoti zatro?«

»Za preprečitev epidemije črnih koz, so podvzete zadostne mere in se črnih koz ni batiti. Ne bomo pa zatrli ostalih koz. Prav danes sem slišal tri gimnazijce, ki so soglašali v svojih izjavah, da je njihova sošolka prava, pravcata koza. Tistih koz, ki nam dajejo mleko, pa sploh ni treba preganjati.« — M. Živković

FRANCIJA med dvema ognjem

Sovjetski književnik Ilija Erenburg — pisatelj romana »Padec Pariza« — je pred kratkim zopet obiskal Francijo. V moskovski »Pravdi« je objavil zanimiv članek o razmerah v Franciji, ki ga prinašamo v nekoliko skrajšani obliki.

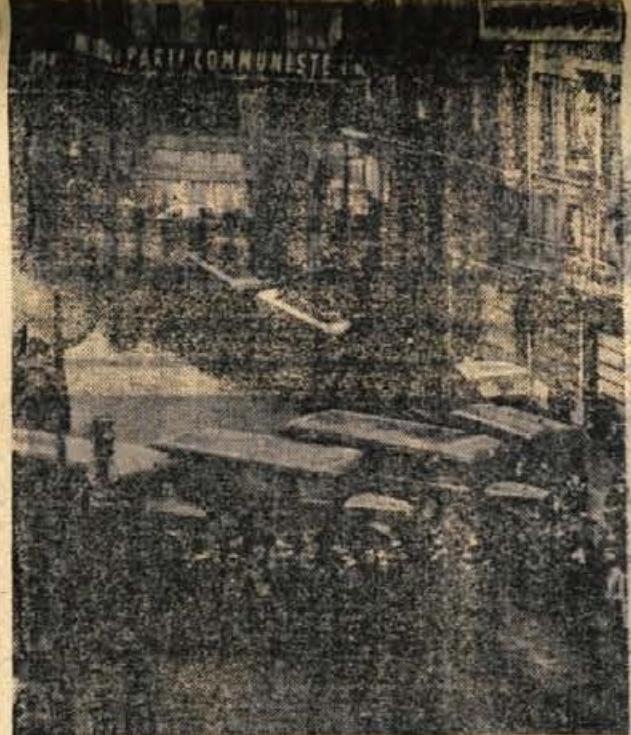
Kdo so ljudje, ki jih v »Minerji« pa ne prenehajo z Francijo poznamo pod zločini. Ne gre za tiste plamenom »minerji?« V čane krvnike, ki nastavljajo zgodovini fašističnega gibanja je zločinstvo vedno odigralo pomembno vlogo. Francoski skrajneži in »minerji« so nesrečniki, psihično nepristevni ljudje, fanatici, lenuti in postopači. Redko kdor od njih glasno izraža svoje politično prepričanje.

Zakaj de Gaulu vse do danes ni uspelo, da obračuna s paglavci iz vrst OAS? Zakaj ni »preprečil in kaznoval« zločincev? Ali nima dovolj močnih »sil reda?« Na pariških ulicah je zadnji čas toliko policistov, da dobimo vtič, da je to »zasedeno mesto.« V ulici, kjer stanuje predsednik vlade, jih je najmanj za nekaj tovornjakov.

Aprilsko razburjenje leta 1961 je pokazalo, da je med generali veliko število avtivistov. Ti generali z zvezdami na ramenih niso vedno pri zavesti. Dojeli so, da niso uspeli ukrotiti Alžircev, toda vojaški poraz bi radi zamenjal s politično zmago. Generalom ob strani stoji zbor francoskih desničarskih politikov. Kaj hoče OAS doseči?

Ali novi vojni vihar ali ustvarjanje pogojev, v katerih bi državni udar prišel sam po sebi kot običajna vladna kriza. Franciji ne preti fašizem s »führerjem«, vojaška diktatura ali vojna junta, temveč na pol fašistična in reakcionarna vlada, ki bi jo sestavljal stari desničarski politiki ob podpori vojaških sabelj. »Minerji« bi dobili denarnne nagrade ali službo v trafikah z državnim monopolom. Desničarski križarji resda še vedno pišejo po ograjah gesla o francoski Alžiriji, vendar njeni voditelji ne sanjajo več o tem, ker predobro vedo, da je vojna v Alžiriji izgubljena. Sanjajo o tem, kako bi izigrali francoske delavce, ki jim stojijo na poti.

GENERAL — CUDAK
Težko je generala de Gaulla zmerjati s fašizmom. Veliko je podrobnosti, kjer se je izkazal kot

Pariška policija ima vsa potrebna sredstva, če je treba preprečiti zborovanja in demonstracije proti OAS. Proti desničarskim skrajnežem pa kaže več popuščanja

nepreden človek. Ze v tridesetih letih je spoznal, da je fašistični pravki in generali. De Gaullova vlada jim ne more priti do živega brez podpore francoskega ljudstva. De Gaullova nesreča je v tem, ker tega nočje razumeši. General pravi, da zločini OAS za nimajo samo policijo. Na srečo to ni resnica: milijoni Francozov so začeli dojemati za kaj gre, saj za krvjo na malo utegne slediti kri na veliko.

ZDRAVNIK ZA POMIRJANJE ZIVCEV

Cloveku se dodačeva, da se je general de Gaulle ustrel. Se vedno meni, da je njegova naloga pomiriti Francoze. Ce bo kaj rešilo Francijo pred fašizmom, potem to ne bo hladnokrv... ampak ogorčenje. V Franciji tujca najbolj moti ravnodusnost in pomirjenje med običajnimi Francozi nad dogodki, ki so v ospredju.

Vem, da bo general de Gaulle na koncu spregledal, da je nemogoče zaupati usodo Francije policiji. V Franciji so ljudje in brez teh ljudi ni mogoče premagati OAS; francosko ljudstvo pa se je z vsemi silami odločilo proti OAS, ker sodi, da je borba proti desničarskim skrajnežem samo nadaljevanje borbe proti fašizmu v letih od 1940 do 1945.

JAPONSKI HELIKOPTERJI

Neka Japonska tovarna, ki izdeluje helikopterje, je razširila tovarno. Različne azijatske države so naročile večje število japonskih helikopterjev. Na Japanskem je sedaj v premetu že okoli 200 helikopterjev. Največ helikopterjev je na letalski progri med tokijskim letališčem in središčem mesta.

STRELJANJE Z BESEDA MI

O britanskem parlamentu so znane smešne in strankarske posvetovne prigode. Sir Winston Churchill je vnesel v ta dom oboje. Pred kratkim je na lepem vstal s svojega poslanskega sedeža, odšel k mizi predsednika vlade Macmillana, nato pa sta naslonjena drug na drugega in ob smrtnem molku poslancev zapustila sejo. Legendarni britanski predsednik Winston Churchill je naslagen na 68-letnega predsednika vlade Macmillana poskušal s to gesto preprečiti nezadovoljstvo do britanskega predsednika vlade, ki se je spustil precej nizko.

Pobud poln posrednik med Vzhodom in Zahodom, čudovit govornik in vztrajni Macmillan pada v pozabo. Nezadovoljstvo proti utrujenemu in naveščanemu predsedniku vlade Haroldu Macmillanu ne prihaja samo iz vrst laburistične opozicije. Ogenj v stehi je tudi med konservativci. Konservativni pravki mu zamerijo napake in mu svetujejo, naj odloži državne posete s svojih ramen in jih naloži mlajšemu in bolj priznemu paročaju.

Poslanci se dolgočasijo med dolgimi in vsebinsko praznimi govorji predsed-

nika vlade. Pri nekem premier, da odstopite.« Sir Harry je govoril o predsednikovi izčrpanosti in napovedal, kakšne težke posledice utegnejo naštati iz tega.

Trenutno je zelo blizu resnice ugotovitev, da v konservativni stranki ni primernega naslednika. Richard Butler, 59-letni notranji minister se zdi mnogim konservativcem preveč liberalen in je razen tega tudi že preveč izčrpan. Predsednik konservativne stranke, 48-letni Macleod pa je videti mnogim Angležem preveč mlad in neizkušen.

Na rameni legendarnega junaka Velike Britanije Winstona Churchilla je najbrž Macmillan za kratko dobo že rešil svojo potapljalico barko. Na zaprti seji konservativne stranke so ponovili obtožbo zoper njega, vendar je za zdaj še ostal v sedlu. Priporočili so mu, da prav kmalu začne gledati za svojim naslednikom, mu nudi priliko in ga skrbno uvede v ta visoki položaj. Obrazložitev je zelo razsodna: Macmillan naj vključi Veliko Britanijo že v Skupno tržišče in naj skuša zmagač. Še na prihodnjih volitvah, potem pa naj se počasi odpravi prikupno škotsko govedo.«

Slednjič je povedal zelo ugleden voditelj konservativne stranke sir Harry Legge — Bourke Macmillan, kar so imeli vsi na jeziku: »Cas je, gospod v pokoj.«

Pustovanje na Gorenjskem

Oh, predpust, ti čas pre-bilo pritrjeno slammato dekle, ki so jo nazadnje vrgli v vaški vodnjak. Ta običaj na svoji način izganja zimo in vpeljuje pomlad. Neplodna zima je posebljena v slammati lutki, pomlad pa v drevesu, ki ga vlečejo dekleta v vas. Kranjski oziroma gorenjski pustni plot predstavlja torek drevo, ki je sčasoma dobilo obliko debele deske (ploha). Drevo pa ne posebija zgolj pomlad, ampak vse njene čare, med njimi zlasti rodovitnost. Plot v gorenjskem pustnem običaju je sicer sramotilna deska, ki smeši dekletovo devištvo, toda če si obnovimo ta običaj v eni od starih oblik, potem lahko ugotovimo samo to, da so v preteklih letih za to vlačili ploh – drevo, da bi drevo pričaralo dekletom ženina, z njim pa rodovitnost v zakonu.

Današnji pust je skupni pojem za vse polno obredov in običajev, ki se ni izmnilo. Ta običaj pa je imel še nekaj drugačnih oblik. V Bohinju so namesto ploha naredili iz krajnikov avinjak na saneh, v njem pa je nekdo gozel na harmoniko. Ce hočemo ta slovenski pustni običaj razložiti, moramo pogledati ziljsko inačico: v Ziljski dolini so na pustni torek dekleta vlečila skozi vas drevesno deblo ali hlod, na katerem je

Na Gorenjekem in na sve-

tu so razen pustnih mask kom so že od nekdaj nastopane še zimske maske in s tem v zvezi posebni zimski maskirani sprevodi okoli novega leta. Edini primeri takih novoletnih povork so se ohranili v Bohinju, kjer pa je nekdaj nihov pomen tudi že povsem neznan. Zimske maske so namreč po svoji vsebině neposredno nadaljevanje nekdajnega kulja (čaščenja) mrtvih, medtem ko so pustne maske v bistvu ostanki poljedelskih obredov – possebljenje rastlinskih duhov. Hrupsna, razberljiva veselja obliko in pijačo izvirajo iz pradavnega odganjanja škodljivih sil, ki vladajo pozimi, in iz čaranja rodovitnosti z obilnostjo v prehrani in s čarovnimi dejanji. Pustne maske so ohranjene še skoraj povsod po Gorenjskem. V prejšnjih časih je bilo najbolj priljubljeno prikazovanje bogate svatbe, v novejšem času pa se vse bolj maskirajo otroci, kar imamo lahko za propadanje teh običajev. Prireditve turističnega značaja, ki se v zadnjih letih vse bolj pojavljajo v raznih krajih (tako imenovane „maškarade“), med drugim tudi v Kranju, pa pričajo, da se – z nekaterimi spremembami – stari pustni običaji spet uveljavljajo.

V dneh pred pustnim tor-

Ta maska je z različnimi obeski, verigami in ključavnicami prikazala okovje sodobne ženske. Ni čudno, da večina žensk najprej sega po ključnicah v pasu.

Obrazbno-čistilni namen je imel včasih tudi pustni kres, ki so ga na pustni torek zapalili po vsej Gorenjski in tudi drugje po Sloveniji. Manski je ohranjen še danes; pravijo, da „pusta kuri“. Pustni ogenj čisti pre-

Perje in slamo v folklori zamenjujemo z različnimi umetnimi vlakni. Po maškeradah je videti posnemanje več mask iz živalskega sveta in posnemanje raketne tehnike

Rekli so...

„Ko voda zatoči nekega dne sprevideli, da je doba človeka na zemlji končana in da se začenja doba mravil, ne bo filozof zgodovine treba storiti nicesar drugega, kot vsem ljudem nasvetovati, naj se brez upiranja vedelo na mravljišče in na njem pustijo svoje okostje; to bo prav gotovo koristno za napredok, odkar je dokazano, da je napredek zakon zgodovine.“

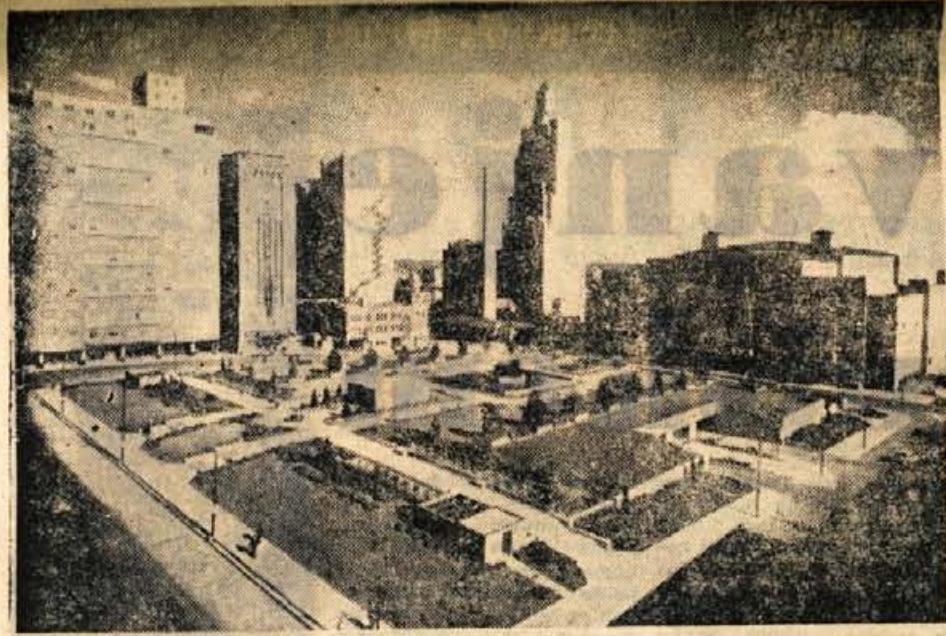
Leszek Kolakowski, poljski esejist

„Clovek, ki je prvi dejal, da je svet majhen, je bil prav gotovo voznik avtomobila, ker ni našel prostora, kjer bi parkiral svoje vozilo.“

Aldo Fabrizzi, italijanski filmski igralec

„Včasih se mi zditi, da Stalin že vedno leži na svojem starem ležišču v mavzoleju, ker na svetu živijo ljudje, ki so mu zelo podobni. Primer je Enver Hodža...“

Jevgenij Jevtušenko, sovjetski pesnik

V Ameriki so prostor za avtomobile začeli iskati pod zemljo. Pod tem parkom v mestu Kansas City so v treh nadstropjih napravili prostor za 1.200 vozil. Podzemski garaže so povezane z ulicami.

ZANIMIVOSTI

• SVET V JEKLU

Svetovna proizvodnja jekla se je lani povečala za 4 odstotke. 53 držav, ki proizvajajo jeklo, je povečalo proizvodnjo jekla na 381 milijonov ton. Dve državi sta lani zabeležili velikanski skok v proizvodnji jekla: to sta Japonska, ki je svojo proizvodnjo povečala od 21 milijonov 403 tisoč ton v letu 1960 na 31,020.000 ton in Sovjetska zveza, ki je dosegla proizvodnjo 78 milijonov 100 tisoč ton. ZDA, ki so se borile z gospodarskimi težavami, so imela lani manjšo proizvodnjo. Leta 1960 so ZDA proizvedle 99,282.000 ton, lani pa 98,000.000 ton. Cenijo, da je ameriška industrija možna proizvesti 160 milijonov ton jekla, če bi izkorisčali vse zmožljivosti. Lestvica držav,

ki proizvajajo največ jekla, je takale: ZDA 98 milijonov ton, Sovjetska zveza 78 milijonov, Zahodna Nemčija 36,9 milijonov, Japonska 31 milijonov, Velika Britanija 24,7 milijonov, Kitajska 20 milijonov, Italija 10 milijonov in Kanada 6,5 milijonov. Luksemburško 12,2 milijonov, Francija 19,3 milijone, Belgija skupaj z Luksemburško 12,2 milijona, Italijo 10 milijonov in Kana 6,5 milijona.

• POSEBNA VRSTA DAUPHINA

Največja tovarna avtomobil Renault je sklenila, da bo izdelala 50 novih športnih vozil tipa "Dauphine". Nova izvedba tega avtomobila bo imela pet hitrosti in močnejši motor, vozila pa so namenili samo ljubiteljem avtomobilskih dirk.

Mestni promet v zagati

Naglo povečanje mestnega prometa v vseh večjih mestih na svetu je postavilo človeštvo pred resne težave. Zahteve današnjega prometa in stara mreža ozkih cest in ulic ne gredo skupaj. O tem problemu so nastale v zadnjem času znanstvene razprave, ki odpirajo zanimive poglede na mestni promet v prihodnosti.

OZKO GRLO

Ozko grlo v mestnem prometu najdemo skoraj v vseh večjih mestih. Izumitelja avtomobilov Benz in Daimler verjetno nista računala, da bosta s svojimi stroji povzročila toliko težav »mestnim očetom«.

V večini evropskih mest se je cestna mreža gradila dolga stoletja. V prvi polovici

dvajsetega stoletja je število velikih mest povprečno hitrost 8 km na uro, v središču Londona, Pariza in Rima pa je ta hitrost v najbolj prometnih urah padla na 4 km na uro! Izube zaradi zastojev na ulici znašajo milijarde dolarjev.

Na začetku stoletja so avtobusi z dvema konjskima silama razvijali po mestih hitrost 10 km na uro. L. 1900 so avtobusi s 160 konjskimi močmi razvijali v središčih

prepoved ustavljanja ob prometnih ulicah in prikovanost na reko avtomobilov, iz katere se ne da pobegniti, so odvzeli vožnji z avtomobili vse užitke.

Vse to še ni dovolj. Zrak v mestih postaja iz dneva v dan vedno bolj zastrupljen. Plinti, ki prihajajo iz izpušnih cevi avtomobilov, povzročajo v ulicah z nebotičniki in visokimi stavbami slab zrak, kar kvarno vpliva na človeško zdravje.

Ce spremjamamo naraščanje števila prometnih vozil v zadnjih letih, potem smemo sklepati, da se bo v 25 letih obremenjenost mestnih ulic povečala za 300 do 500 odstotkov in da se bo v enakem razmerju poslabšal zrak v mestu. Mreža mestnih ulic ni sposobna, da sprejme takšen ogromen promet. V času, ko so nastajale mnoge ulice in ceste, je bilo na njih videti samo še pešce in konjske vprege.

PROTISLOVJA NA ULICI

R evolucija, ki je nastala v mestnem prometu, ni nastala samo z zamenjavo konjskih vpreg z avtomobili. Zmenjava se je povečala, ko se je del mestčanov odrekel mestnemu prometu, avtobusu, tramvaju in podzemski železnici in potuje sedaj s svojimi osebnimi prevoznimi sredstvi. V mestih, kjer promet ni preobremenjen, se z uporabo svojega prevoznega sredstva prihrani na času. V mestih pa, kjer je cestna mreža neustrežna in ne more sprejeti povečanega prometa, se ta prihranek v času spreminja v izgubo. Potovanje s svojim prevoznim sredstvom postaja daljše. v praksi uveljavil.

Dovolj je, če zapišemo zanimiv podatek, da je v večini zahodnoevropskih mest, ki imajo več kot pol milijona prebivalcev, potovanja z avtomobilom daljše kot hoja. Hitrost avtomobila postaja manjša kot hitrost pešca.

Potnik v osebnem avtomobilu rabi 15-krat več prostora kot potnik v avtobusu in trojbusu in 30-krat več prostora kot potnik v tramvaju. Ta pojav razlagajo s potrebovno razdaljo, ki mora ločiti dve vozili, da ne pride do trčenja. Razdalja pa je ista med avtobusom, ki prevažajo včasih petkrat več potnikov, kot jih sedi v osebnih vozilih. Iz tega sledi očitek, da so osebni avtomobili izvor vseh preglavic.

CESTE V OBLAKIH

K ako rešiti ta težak problem v mestnem prometu? Načrti, ki so jih izdelali, so zelo številni. Srednjeveškega razporeda ulic ni mogoče odstraniti, zato so našli rešitev v nadstropnih cestah. Najzanimivejši je načrt, ki ga izdelali angleški inženirji. Bistvo tega načrta je, da ves promet na kolesih preusmerijo na strehe hiš, na ceste, ki bi jih gradili v višini strel. Ceste bi po angleškem načrtu gradili v višini četrtega nadstropja. Skozi višje pa bi napravili predore.

Po teh cestah bi se vozila lahko gibala precej hitro, ker jih pri vožnji ne bi ovirali pešci.

Kot vsaka tehnična novost ima tudi ta načrt veliko nasprotnikov in manjše število pristašev. Prihodnost bo pokazala, če se bo ta načrt sredstvom postaja daljše.

Odnosi med ljudmi

Če se je Jezen vrnil z roditeljskega sestanka in nahrull svojega sina: »Upam da ne misliš, da ti bom čestital!«

Deček je uporno gledal v konice svojih čevljev. Bil je kot obtoženec pred nepopustljivim sodnikom.

vednež. Oče je uspel, a on ne bo nikoli tisto, kar od njega pričakujejo... Nekoli. Njega zanima mehanika in razume ga samo ded. »Janko, mu je ta pogosto ponavljalo, »ti boš izvrsten mehanik, tak kot tvoj stric. Toda zapomni

sposoben... samo na drugem področju. Tvoj sin je izredno spretan, je poštenjak, vedno pripravljen, da naredi uslužbo. Samo on mogoče ni nadarjen za tisto, za kar si bil ti. Če pa mu neprestano ponavljajo, da je nesposoben, ne boš ničesar dosegel. Trudi se, a ti se zares nerodno obnašaš. Vrni se za trenutek v mislih v dobo, ko si imel ti dvanašt let... Jaz se na primer te dobe dobro spominjam.«

Ded se je nasmehnil svojim spominom in zaključil: »Vse to, sin, ti ne bom novedal naenkrat. Poizkusil te bom postopoma napotiti na razmišljanje o tem in te navesti na to, da boš nesebično pomagal mojemu malemu vnuku.«

si, šola je vsak dan bolj potrebna. Zato nikar ne odinehaj. Sposoben si in tudi v šoli lahko dosežeš lep uspeh.«

Tudi ded je bil navzoč, ko se je odigrala neprijetna scena. »Cas je, da tudi Jaz povev svoje, drugače bo ta revč Izgubil še tisto malo samozavesti, kolikor mu jo je še ostalo,« si je misil in nagovoril svojega sina:

»Dobro! Zares si bil odličen dijak. Vedno si bil prvi v razredu, diplomiral si in dosegel lep položaj. Toda tudi tvoj deček je

»V matematiki si vsak dan slabši. Ali bi se hotel potruditi in mi razložiti zakaj?«

»Toda, očka...«

»Tu ni opravičila. Samo močna volja in vztrajnost sta mi pomagali, da sem uspel v življenju. Tebi je laže, kot je bilo meni, ker sem ti nudil mnogo boljše pogoje za delo, kot sem jih imel Jaz. Jaz v tvojih letih...«

Deček je bil tiho. Sicer pa — kaj bi sploh lahko odgovoril. Oče je bil voren učenec, toda on — njegovi sin je navaden ne-

JO KAJOČI JUNAKI

REZEK ZVOK RAZBITEGA STEKLA JE ODJEKNIL V NOC, PO OSAMLJENEM DVORISCU, PREK VRTA IN OGRAJE STA IZGINILI DVE TEMNI SENCI.

PRESTRASEN IN BLED MOŽAK SE JE VRNIL V LOKAL IN POVEDAL, DA MU JE PRAVKAR IZGINIL AVTO.

V PRITLICNEM STANOVANJU NOVEGA BLOKA JE BILA VSO NOC LUC. ZA SKRBLJENA MATI JE BDELA IN ČAKALA SVOJO 14-LETNO HČERKO, KI JE PRVIC OSTALA VSO NOC ZDOMA NEZNANO KJE.

TAKE SO ZGODE. ZGODE PA DELAO LJUDJE, LJUDI PA OBLIKUJEJO RAZMERE IN OKOLJE, V KATEREM ŽIVIJO.

BEG OD DOMA

Bilo je v slavičarni. Dva mlada fanta sta vzbudila splošno pozornost. Bila sta skrajno groba, glasna in brezobzirna do vsega in vsekoga.

Možak pri sosednji mizi ju je opomnil: Fanta sta se zasedeno spogledala in se še glasneje zasmajala. Toda eden izmed njiju se je mahoma zresnil in povabil možaka »na pogovor« zunaj v temo. Venendar ga je drugi brž potolažil, če da se ne splača mazati rok s takim človekom.

Prizor se je nadaljeval, seveda ne zunaj v temi, marveč naslednji dan v lepo urejeni pisarni, kjer je možak iz slavičarne, kot človek, ki se ukvarja z vzgojo mladičev, lepo sprejel oba fanta. Nič več nista bila groba. Največji »junak« se je pravzaprav najprej omehkal. Začel je pri-

povedovati. Pobegnil je zdoma. Komaj 17 let mu je. Mati je znova poročena. Otim se sploh ne zmeni zanj. Cuti, da je doma odveč. Tudi sporekli so se že. Prišel je v Kranj k znancu. Tu bo morda dobil zapoveditev.

Se in še je pripovedoval, toda glas je bil vse bolj tih, besede so bile pretrgane in potem je utihnil. Jokal je, jokal... Možak je bil ganjen. Gledal je skozi okno in dolgo ni spregovoril besede.

SKRIVNOST V SOLSKEM ZVEZKU

Darko (tako je njegovo izmišljeno ime) je bil že v III. razredu osnovne šole zapisan kot skrajno neskrinjivo, nemogoč in ob koncu šole je prinesel domov več »čekov«. V naslednjih dveh letih pa so prišle še mnogo hujše stvari: preno-

čevanje po senikih in kozolcih, tativne, poskus pobega čez mejo in še in še.

Za stvar so se zavzeli sodje, pedagogi in organizacije, je pač tak otrok, so ugotavljali in delali načrte, kako naj bi z njim ravnal, zakaj pravega vzroka niso našli.

Nekega dne so ga znova obiskali na domu. Darko je bil sprva skrajno grob, surov in nedostopen za pogovor. Roka obiskovalca je med drugim šla tudi med Darkove knjige, v šolsko torbico in med zvezke. Eden izmed zvezkov je bil posebno lepo zavit in na prvi strani je bilo napisano: DNEVNIK. Strani tega zvezka pa so po dolgem času odkrile vso skrivenost. Med drugim so bili napisani tle stavki:

»Oče je tudi nocoj pijan. Z mamo se hudo prepričata. Bojam se.«

In drugje: »Sinoči je mama běžala skozi okno in tako mrzlo je bilo zunaj. Dolgo nisem mogel zaspati.«

Danes smo bili na šolskem izletu. Za vožnjo sem moral plačati 50 dinarjev. Mama mi jih je dala. Oče pa je tudi nocoj pijan. In še liter vina sem mu moral prinesi zvezcer je gostilne...«

Ko je obiskovalec vse to prebral, je spustil roke omuhajoče na kolena in s prijazno kretnjo povabil Darka k sebi. Ta pa je samo še gledal, gledal in oči so mu postajale rdeče, ročne in nemodne doma je planil v glasen jok.

Dolgo ga niso mogli potolaziti. Potem je povedal veliko in od tistega večera je njegova pot vse drugačna.

OD POTEPUHA DO PREDSEDDNIKA

Bledolični dolgin je bil prijazen z vsemi na industrijski šoli. Toda nekega dne so po vseh hodnikih govorili o njem. Tisto noč so ga zasačili pri vlotu v neko trgovino. Stvar, kot so povedali, se ni začela takrat. Ze leto dni in več se je oddaljeval iz šole in pouka, imel je slabe oči in oče ga je ves zaskrbljen iskal ob nedeljah.

In potem? Sodišče, zavod? Ne! Obratno! »Mimogrede je našel novo družbo: Predstavil se mu je simpatičen fant njegovih let. Govoril je o podobnih ambicijah. Sprajznila sta se. Preko streške organizacije sta našla pot do puške, streliča in tekmovanja, šla sta večkrat v Ljubljano in njune »avanture« so bile vse bolj zmerne. Fant dolgin je postal mirnejši. Nekega dne pa je kar sam dejal, da hoče biti vzoren mladinec. Začel je brati, ho-

diti na sestanke, oprijel se je šole in vsako nedeljo je bil doma. Danes je predsednik mladinske organizacije. Vsi ga imajo radi, ga spoštujejo in poslušajo, zakaj zmeraj je pripravljen pomagati. Slaba nagnjenja, ki so se ga bila polastiila v značilni pubertetni dobi, so neopazno izginila. Fant, ki mu je bil določen za družbo oziroma v pomoč, je popolnoma uspel.

SILA BREZ MOCI

Pred zaključkom še ta dočadek.

Devetletni fant je prišel iz šole in brž obšul očeta z vprašanjem. Slo je za rojstvo, spolnost itd. Oče je bil presenečen in se je močno jezil.

»Zakaj se klatiš po cestah in poslušaš neumnosti,« je dejal, vzel pas in sina pretepel.

Pri vseh teh resničnih primerih z Gorenjske gre za naše mlade ljudi. Našteti bi lahko še različne primere mladih deklet, ki so zašla v slabu družbo, primere fantov, ki si dajejo uteh s pastolovčinami itd. Dostikrat je to posledica motenj v krščeni dobi v puberteti. Pristem mnogo grešijo stari, ker otrok ne potujejo o spolnosti in o določenih pojavih. To velja zlasti za mnoga dekleta. Se več vzrokov pa je v stanju in odnosih okolja, kjer tudi mladi ljudje: groboš med starši, razvezje in nesoglasja, alkoholizem in podobno. Solze teh mladih ljudi so v očitek staršem in vsem nam – družbi.

Na Gorenjskem imamo skoraj vsakdanje pojavje begu mladoletnikov z doma. To nas opozarja, da še zmeraj nismo naredili dovolj.

K. M.

globus • globus • globus

NI SLADKO UMRETI ZA DOMOVINO

Anketa, ki so jo napravili med nemškimi študenti, je pokazala, da je 35 odstotkov anketiranih študentov pripravljeno umreti za svobodo, človeštvo in ljudsko dobrodojanstvo. 22 odstotkov študentov je pripravljeno, da gre v smrt za vero in podobne verske cilje; 8 odstotkov anketiranih študentov pa je pripravljeno umreti za svojo družino. Samo 6 odstotkov je pripravljeno žrtvovati svoja življenja za svojo domovino Nemčijo.

ROJEN SREDI ZGODOVINE

Bertrand Russell bo letošnjo ponedeljek star 90 let. Med gosti, ki so povabljeni za ta dan v Russellovo hišo, je tudi neki newyorški profesor filozofije. Na vprašanje novinarjev je ta profesor pred kratkim izjavil: »Bertrand Russell zato tako dobro razume zgodovino, ker se je rodil sredi nje. Vzgajil in učil ga je njegov ded John Russell, ki se je rodil leta 1795.«

POLICIJA NA SMUČEH

V Bavarski so ustanovili nov policijski odred: tako imenovan smučarski odred. Njegova naloga je, da vzdržuje red med smučarji v Bavarskih Alpah. – Policijski bodo usmerjali smučarje, kot to delajo njihovi tovarisi na ulicah. Kazni niso izključene, če se dva smučarja zaletita. Seveda tega ne bo reševalo sodišče, temveč bodo kazneni izrekali na kraju trčenja.

Morišče nad Južno Moravo

○ Železniškem mostu, na katerem je po vojni umrlo že 25 ljud

Meglen jannarski dan. Ob pol štirih popoldne je s postajo v Mezgraži – 20 km od Niša, odpeljal brzovlak proti Beogradu. Približno 100 m pred mostom ob vasi Supovec je sirena lokomotive prodorno zapiskala. Se malo in vidi je ob oglušujočem ropotu zapeljal na most čez Južno Moravo. Cez dobro minuto se je že oddaljeval od orjaške železne konstrukcije.

Na kolesu lokomotive je ostal bel robček.

S rojevdom je na beograjski železniški postaji čakalo kratko telefonsko poročilo: Nasrečna na supoviškem mostu.

EDINI PREHOD

Radmila Milošević in nje na 12-letna hčerka sta se namenili k sorodnikom. Morali sta preko Južne Morave. Prehod preko železniškega mostu je za pešce prepovedan, a drugega prehoda tod daleč naokoli ni. Bili sta že sredi mosta, ko sta ušli signal vlaka. Pred njima je bil vlak, za njima dolg most, pod njima globoka reka...

Proti večeru je dežurni železničar, ki je pregledoval most, našel rdečo ruto z belimi pikami, dolge črne lase in s krvjo poškopljen železniški tir.

SMRT NI SLUCAJNA

Mati in hči sta bili štirinajsta in petnajsta žrtev tega mostu v zadnjih 15 letih. Stevilo žrtev v letih po vojni je prešlo število 25. Žrtev »mosta – ubijalca« so registrirane kot nešrečni primeri. Toda te nešrečne niso slučajne, saj so ljudje primorani, da hodijo čez ta most, ker na kilometre daleč ni drugega mostu.

Okoli 800 prebivalcev okoliških vasi, od katerih je večina zaposlena v Nišu, mora čez most, da pride do železniške postaje Mezgraž. Pred njima je bil vlak, za njima dolg most, pod njima globoka reka...

S upoviški most leži na meji med niško in žitkovško občino. Videti je, da se ti dve občini ne more spoznati, katera naj uredi ob mostu prehod za pešce. Tudi tovarne, ki zapo-

sljujejo delavce in ki morajo na delo preko Morave, niso še ničesar ukrenile. Blizu omnenjenega mostu je predviden še en most za dvotirno železnico. Tamkajšnji prebivalci upajo, da bo prvega strega mosta potem peljala cesta. Toda do tega je še daže...

VRATOLOMNI BEG PRED SMRTJO

Nadzornik mostov pri sekiji v Nišu že leta in leta pregleduje tudi ta most. Kljub temu pravi, da ga pri ogledu vedno obhaja groza. Vsakdo, ki je na mostu ob prehodu vlaka, mora biti izredno spreten in uren, da se lahko reši. Najprej je treba pohititi do prvega nosača in se oprljeti z njegove zunanje strani ter obviseti nad reko, dokler vlak ne odpelje mimo.

Vredko je strojevodenja še pravčasno opazil pešca in zaustavil lokomotivo – nekaj metrov pred trčenjem. Tako, kot sta šli čez most mati in hči, je bil meglen jannarski dan.

CIGAV JE MOST

S upoviški most leži na meji med niško in žitkovško občino. Videti je, da se ti dve občini ne more spoznati, katera naj uredi ob mostu prehod za pešce. Tudi tovarne, ki zapo-

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05., 6., 7., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05., 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SOBOTA, 3. MARCA

8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji
8.40 Ritmi Latinske Amerike
8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo
9.25 Koncert v simfonija
10.15 Od tod in ondod
11.00 Poje Marjana Deržaj
11.15 Angleščina za mladino
11.30 Lepe koncertne melodie
12.05 Nekaj melodij iz Međimurja
12.15 Kmetijski nasveti — dr. Rajko Rakovec: Kako zatiramo zajedavce pri živini pred izpustom na pašo
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Poje Ljubljanski ženski kvartet
13.45 Majhni zabavni ansambl
14.00 Za našimi opernimi pevci
14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Napotki za turiste
15.25 Orkester Helmuth Zacharias
15.40 Moški zbor France Prešeren iz Kranja
16.00 Vsak dan za vas
17.05 Gremo v kino
17.50 Plesni orkester Willy Berking
18.00 Aktualnosti doma in svetu
18.10 Pisani orkestrski zvoki
18.45 Okno v svet
19.05 Druga v drugo se domače viže vrste
20.00 Za prijeten konec tedna
22.15 Odlaga naše izsehnice
23.05 V plesnem ritmu

NEDELJA, 4. MARCA
7.15 Vedri zvoki
7.30 Radijski kaledar in predrite dneva
8.00 Mladinska radijska igra
8.50 V glasbeni šoli M. Škeranca
9.05 Zabavno glasbo v novi teden
9.45 Minute za partizanskega skladatelja Francija Sturma

10.00 Se pomnite tovarisi...
10.30 Ura romantične glasbe
11.30 Vedno razpoložen in...
11.50 Medigra za opoldine
12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — I.

13.30 Za našo vas
14.00 Koroške narodne pojede Slovenski oktet
14.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — II.
15.15 Trikrat pet
15.30 Intermezzo v folklor nem tonu

16.00 Humoreska tega tedna
16.20 40 nedeljskih minut
17.05 Kitara, orglice in mandolina
17.15 Nova šola v Svet Fenku
17.45 Dunajski valčki
18.15 Basist Julij Betteto za poje štiri speve

18.30 Športno popoldne
19.05 Nedeljska panorama
20.00 Izberite melodijo tedna
20.45 Zabavni zvoki
21.00 Glasovi od včeraj in danes
22.15 Naši tonski tehnički vam predvajajo
22.45 Po belih in črnih tipkah
23.05 Plesna glasba
23.45 Melodije za lahko noč

PONEDELJEK, 5. MARCA

8.05 Ljubljanski orkester poje pesmi in pripredbe Leo-polda Černigoja
8.20 Od Urala do Apeninskega polotoka
8.55 Za mlade radovedneže
9.25 Med suitami
10.15 Od tod in ondod
11.00 Stiri angleške pesmi Josepha Haydna
11.15 Naš podlistek
11.35 Uvertura in balet
12.05 Trio iz Doline pri Trstu
12.15 Radijska kmečka univerza — Ludvik Strobl: Semenska proizvodnja doma ali nakup iz uvoza
12.25 Melodije ob 12.25
13.30 Pianist Malcolm Troup
13.59 Andante in allegro
14.05 Zvočni kaleidoskop
14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Majhni zabavni ansambl
15.40 Literarni sprechod
16.00 Vsak dan za vas
17.05 55 minut za ljubitelje operne glasbe
18.00 Aktualnosti doma in svetu
18.10 Ko na zemljo pada mrak...
18.45 Radijska univerza
19.05 Ljubljana — Zagreb — Beograd
20.00 Koncert Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije
20.45 Kulturna tribuna
21.35 Radijski jih poslušate
22.15 Glasbena skrinja
22.50 Literarni nokturno
23.05 Plesni orkester RTV Ljubljana
23.20 Nočni akordi

TOREK, 6. MARCA

8.05 Mešani zbor »Slavček« iz Trbovelj

8.25 Glasba ob delu

8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo

9.25 Sonata opus 22

9.52 Villanelka

10.15 Izberite melodijo tedna

11.00 Plesni orkester Kurt Edelhagen

11.15 Napredujte v angleščini

11.30 Mozart v izvedbi pianistke Klare Haskil

12.05 Ansambel Mežek iz Žirovnice

12.15 Kmetijski nasveti — France Vardjan: Več enoletne čebule

12.25 Melodije ob 12.25

13.30 Skladbe Emila Adamiča poje Marioborski komorni zbor

13.50 Zabavni orkester RTV Ljubljana

14.05 Radijska šola za višjo stopnjo

14.35 Arije iz oper Georga Friedricha Händla

15.20 Nekaj veselih popevk Boruta Lesjaka

15.30 V torek nasvidenje

16.00 Vsak dan za vas

18.30 Športno popoldne

19.05 Nedeljska panorama

20.00 Izberite melodijo tedna

22.15 Naši tonski tehnički vam predvajajo

22.45 Po belih in črnih tipkah

23.05 Plesna glasba

23.45 Melodije za lahko noč

SREDA, 7. MARCA

8.05 Ign Kmečka godba
8.20 Godalni kvartet št. 2
8.47 Violinist Blaise Calame
8.55 Pisani svet pravljic in zgodb
9.25 Zvočna mavrica
10.15 Od tod in ondod
11.00 Dramatična uvertura
11.15 Clovek in zdravje
11.25 Kar radi poslušate
12.05 Narodne pojke Darinka Režek
12.15 Radijska kmečka univerza — ing. France Lamberg: Donosnost sodobnega pridelovanja
14.05 Zvočni kaleidoskop
14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
15.20 Majhni zabavni ansambl
15.40 Literarni sprechod
16.00 Vsak dan za vas
17.05 55 minut za ljubitelje operne glasbe
18.00 Aktualnosti doma in svetu
18.10 Ko na zemljo pada mrak...
18.45 Radijska univerza
19.05 Ljubljana — Zagreb — Beograd
20.00 Koncert Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije
20.45 Kulturna tribuna
21.35 Radijski jih poslušate
22.15 Glasbena skrinja
22.50 Literarni nokturno
23.05 Plesni orkester RTV Ljubljana
23.20 Nočni akordi

PETEK, 9. MARCA

8.05 Melodije na tekočem traku

8.40 Zbor RTV Beograd

8.55 Pionirski tehnik

9.25 Kotiček za mlade ljubitelje glasbe

10.15 Od tod in ondod

11.00 Nekaj naših posnetkov komorne glasbe

11.15 Ali van ugaja

12.05 Tri pesmi iz raznih krajev sveta

12.15 Radijska kmečka univerza — Franc Martinic: Ekonomske enote in delitev dohodka v kmetijskih organizacijah

14.05 Radijska univerza — Franc Martinic: Ekonomske enote in delitev dohodka v kmetijskih organizacijah

14.35 Iz cikla Bedricha Smetane

15.20 Pri skladatelju Blažu Arniču

16.00 Vsak dan za vas

17.05 Šoferjem na pot

17.50 Hammond orgle

18.00 Aktualnosti doma in svetu

18.10 Iz studijev Radiotelevizijske Beograda in Zagreba

18.45 Ljudski parlament

19.05 Koncertirajo Rimski virtuozi

20.00 Naš variete

20.50 III. dejanje opere Karvalj na rožo

22.15 Po svetu jazz-a

22.45 Orkester Alfred Scholz

22.50 Literarni nokturno

23.05 Zaplešimo z ansamblom Mojmirja Šepeta

23.20 Po popevkami čez kontiente

24.15 Napredujte v angleščini

24.30 Mozart v izvedbi pianistke Klare Haskil

25.05 Ansambel Mežek iz Žirovnice

25.25 Sonata opus 22

25.52 Villanelka

10.15 Izberite melodijo tedna

11.00 Plesni orkester Kurt Edelhagen

11.15 Napredujte v angleščini

11.30 Mozart v izvedbi pianistke Klare Haskil

12.05 Ansambel Mežek iz Žirovnice

12.25 Melodije ob 12.25

13.30 Skladbe Emila Adamiča poje Marioborski komorni zbor

13.50 Zabavni orkester RTV Ljubljana

14.05 Radijska šola za višjo stopnjo

14.35 Arije iz oper Georga Friedricha Händla

15.20 Nekaj veselih popevk Boruta Lesjaka

15.30 V torek nasvidenje

16.00 Vsak dan za vas

18.30 Športno popoldne

19.05 Nedeljska panorama

20.00 Izberite melodijo tedna

22.15 Naši tonski tehnički vam predvajajo

22.45 Po belih in črnih tipkah

23.05 Plesna glasba

23.45 Melodije za lahko noč

24.15 Napredujte v angleščini

24.30 Mozart v izvedbi pianistke Klare Haskil

25.05 Ansambel Mežek iz Žirovnice

25.25 Sonata opus 22

25.52 Villanelka

10.15 Izberite melodijo tedna

11.00 Plesni orkester Kurt Edelhagen

11.15 Napredujte v angleščini

11.30 Mozart v izvedbi pianistke Klare Haskil

12.05 Ansambel Mežek iz Žirovnice

12.25 Melodije ob 12.25

13.30 Skladbe Emila Adamiča poje Marioborski komorni zbor

13.50 Zabavni orkester RTV Ljubljana

14.05 Radijska šola za višjo stopnjo

14.35 Arije iz oper Georga Friedricha Händla

15.20 Nekaj veselih popevk Boruta Lesjaka

15.30 V torek nasvidenje

16.00 Vsak dan za vas

18.30 Športno popoldne

19.05 Nedeljska panorama

20.00 Izberite melodijo tedna

22.15 Naši tonski tehnički vam predvajajo

22.45 Po belih in črnih tipkah

23.05 Plesna glasba

23.45 Melodije za lahko noč

24.15 Nap

dom družina moda "NASVIDENJE" za koničaste čevlje

La spremembo: tokrat možu na uho

Malo čudno sicer, saj vedno govorimo o mednarodnem prazniku žena le o njih in njim, o njihovi vlogi v današnji družbi in podobno. Zato bi za spremembo hoteli povedati nekaj besed tistim mogočim, ki jih pozornost družbe do žena nekako uspeva. Ne bi hotelli poudarjati besedo delžnost, ki jo večkrat rabimo ob takih priložnostih, mislimo pa, da skoraj obvezna pozornost v ozkem krogu družine ne bi bila napačna.

Upam, da še niste pozabili, kako ste nekoč nosili rože in prav gotovo vas sedaj ne bo

sramiti s šopkom po cesti, čeprav ste že v letih. Brez skrbi, da bi bili za 8. marec edini. Naj bi vam bil ta nasvet v spodbudo, če ste oklevali; prav žalostno pa bi bilo, če bi se na to spomnili še zadnji dan, ko bi vam o prazniku žena povedala radio in časopis. In prav žalostno – celo nevarno za zakon – bi bilo, če bi bili 8. marec edini dan v letu, ko se spomnite živiljenjske tovarišice s šopkom cvetja. V tistih prvih letih še niste pozabili na rojstni dan, kasneje pa vam je večkrat »ušel iz spomina«. Tukrat se je bilo najbolje

potuhniti ali zavzdihniti: »Oprosti, ampak toliko dela sem imel, da res nisem pomisli na te.« Takega stavka raje nikoli ne izgovorite; niti po dvajsetih letih zakona, ker bi bila zamera prehuda.

Ne tolazite se s tem, da bodo na ženo pomisili drugi, radio, organizacije, tovarniški kolektiv. To bo priznanje njeni politični afirmaciji, »obogatil« za marsikateri otiskane in zmanjšali užitek pri prenemalceteremu sprehabu. Z veseljem bomo torej kupovali udobne čevlje (posebno še, če nam bo njihov nakup svetovala tudi visoka moda), v katerih bo dovolj prostora za vseh pet prstov pa še za ščepce zraka.

Ce se vam zdi nasvet z jabolki malce zamuden, pa bi vseeno radi odpravili nevšečnosti s prebavo, popište zjutraj na teleso jedilno llico olja. Povprašajte v drogeriji, kakšno olje bi vam pomagalo. Vendar se ne smete navaditi na odvajjalna sredstva, da ne bo kaj narobe, uporabljajte jih le redko.

Sklenili ste pustovati v prijetni družbi, pa vas že skrbi frizura, oblieka, klobuk in ne vem kaj še. Lase pa ste čez zimo kar zanemarili in so le redko občutili frizerjeve roke. Zdaj tudi lepo urejeni ne bi dajali vtič negovanosti. Naj vam bo to šola za drugič, za pustni torek pa le ni treba zavzdihniti nad lasmimi. Ce se ne da lasem hitro povrniti leska in čvrstosti, jih boste pač skrili pod turban, ki si ga boste napravili iz organidija. Najprej naredite čvrstejšo podlogo iz blaga iste barve kot je organidi, nato nanj prilijte nabranlo blago; morda še umečne vrtnice in stvar je opravljena. Lahko pa uporabite tudi čvrstejši stil, ki ga uporabljamo samo za klobuke; tega ni treba postavljati, enostavno ga ovijte okoli glave in previdno privrdite s sponkami. Se umešen cvet za ušesa in mnogo zbabave.

Iz nekega drugega vira pa je nasvet za zdravje in lepoto, ki obstoji samo iz pravilnega dihanja. Ženam se priporoča, da se nauče -dihati kot konji, namreč s trebuhom, ne s širjenjem prsnega koja navzgor in navzdol. Hula-hup obroč pa je menda celino sredstvo za razvijanje elastičnosti mladega telesa, pri starejših pa preprečuje nabiranje maščobe.

Koničasti čevlji so si pri nas šele v zadnjem letu dokončno utrdili pozicije tudi med vsemi tistimi, ki storijo »ne nasedejo« takoj vsem modnim muham, vendar pa jih navsezadnje le pokorijo. Medtem ko je bila torej moda koničastih čevljev pri nas na višku, so si tuji modni ustvarjalci že izmisliči nove oblike kopit za čevlje, ki že nekaj let uspešno izpodravijo koničaste.

Tudi naše tovarne bodo (kot nam zagotavljajo letos) postopoma pospravile koničasta kopita. Sicer pa priznajmo, da to niti ne bo prevelika škoda, saj so nas ti (sicer zelo elegantni čevlji) »obogatili« za marsikateri otiskane in zmanjšali užitek pri prenemalceteremu sprehabu. Z veseljem bomo torej kupovali udobne čevlje (posebno še, če nam bo njihov nakup svetovala tudi visoka moda), v katerih bo dovolj prostora za vseh pet prstov pa še za ščepce zraka.

Kakošni bodo torej čevlji, po katerih bomo segli že v bližnji prihodnosti? V kolekciji tovarne »Peko« Tržič, ki je pripravljena za jesen in zimo, sta dva značilna modela prvi je še precej koničasti, vendar je konica že skoraj pri samem vrhu odsekana, drugi je širki, udobnejši, njegov sprednji del se končuje skoraj v kvadratni obliku. Po tujih izkušnjah sodeč, sta to le prehodni obliki, ki do popolnoma zaokroženih čevljiev. Tudi pete ženskih čevljiev so morale skozi spremembe. Čevlji, ki so namejeni ženam, ki veliko hodijo ali pa tudi drugače želijo čez dan noseti obuvilo, ki predvsem udobno, imajo nizke široke pete. Leto so včasih preoblačene z usnjem; včasih pa sostavljene iz več plasti podprtnega usnja v naravnih barvih. Velikočrat so te petke zadaj močno spodrezane; morda je hoja v takih čevljih še posebno udobna.

Cevlji za popoldne in večer imajo še oziko peto, vendar je nekoliko nižja, večkrat pa se spodaj, pri samem zaključku tudi hitro razširi.

Modni ustvarjalci seveda niso prizanesli niti barvi. Napovedujejo barvo jajčne ljubine, rdečo barvo, sivo, temnozeleno, barvo kavine usedline, za letne čevlje pa bodo morda priporočili temnomodro barvo. — M. S.

MALI NASVETI

Morda sta vaše slabo počutje in nečista koža z lisajo in mozolji le posledica slabe prehrane. Zjutraj – preden greste v službo – najbrž v naglici posrebatate prevročo kavo in že tečete. Poskusite za nekaj časa spremeniti zajtrč, ne da bi v tem bilo treba za to bolj zgodaj vstati, le zvečer naj bi vse pripravljeno. Potrjujete veliko žlico ovesnih kosmičev, ki jih namočite še noč v treh žlicah vode. Zjutraj primesajte tri žlice jogurta, čajno ko limoninoga soka in medu. Nato dodajte dvajset dekagramov nastraganj jabolka z žlico zmletih cerhov. Ce se boste ta dan cipovedali še turški kavi,

vam je zagotovljeno dobro počutje.

Ce se vam zdi nasvet z jabolki malce zamuden, pa bi vseeno radi odpravili nevšečnosti s prebavo, popište zjutraj na teleso jedilno llico olja. Povprašajte v drogeriji, kakšno olje bi vam pomagalo. Vendar se ne smete navaditi na odvajjalna sredstva, da ne bo kaj narobe, uporabljajte jih le redko.

Sklenili ste pustovati v prijetni družbi, pa vas že skrbi frizura, oblieka, klobuk in ne vem kaj še. Lase pa ste čez zimo kar zanemarili in so le redko občutili frizerjeve roke. Zdaj tudi lepo urejeni ne bi dajali vtič negovanosti. Naj vam bo to šola za drugič, za pustni torek pa le ni treba zavzdihniti nad lasmimi. Ce se ne da lasem hitro povrniti leska in čvrstosti, jih boste pač skrili pod turban, ki si ga boste napravili iz organidija. Najprej naredite čvrstejšo podlogo iz blaga iste barve kot je organidi, nato nanj prilijte nabranlo blago; morda še umečne vrtnice in stvar je opravljena. Lahko pa uporabite tudi čvrstejši stil, ki ga uporabljamo samo za klobuke; tega ni treba postavljati, enostavno ga ovijte okoli glave in previdno privrdite s sponkami. Se umešen cvet za ušesa in mnogo zbabave.

Iz nekega drugega vira pa je nasvet za zdravje in lepoto, ki obstoji samo iz pravilnega dihanja. Ženam se priporoča, da se nauče -dihati kot konji, namreč s trebuhom, ne s širjenjem prsnega koja navzgor in navzdol. Hula-hup obroč pa je menda celino sredstvo za razvijanje elastičnosti mladega telesa, pri starejših pa preprečuje nabiranje maščobe.

Osmi marec je praznik žene in družine. Pojem žena je vedno združen z družino, saj žena v družini podpira tri ogle.

Diktatura in film

Kratek filmski izlet v Španijo

Berlin 1960: *El Lazarillo de Tormes*, Cannes 1961: *Viridiana*. Ta dva podatka iz bližnje filmske preteklosti, ta dva na uglednih festivalih nagrajena filma sta zmanjša ponovnega dviga španskega filma, ki obeta prerasli v široko renesanso. Seveda to nista edini niti prvi »lastovki — znanilki pomlad«. Po drugi strani pa je prav tako jasno, da se španski film v veliki večini še vedno duši v okovih Francovega režima. Vse kaže, da se je Franco celo že skesa majhne sprostilive, ki jo je nedavno dovolil filmskim delavcem (bolj za reklamo na Zahodu kot zaradi česa drugega). Tako po uspehu Buñuelove »Viridiane« v Cannesu, ki mu je svetovna kritika povedala, zakaj pravzaprav v tem delu gre, je ukazal uničiti original — kar pa mu na srečo ni uspelo, ker so negativ še pravočasno pretihotapili v tujino. Novemu filmu Luisa Berlanga »Placido« pa ni dal izvoznega dovoljenja. Vendar pa je španskemu filmu že uspelo opozoriti nase. Zato ne bo napak, če se na hitro ozremo na njegov razvoj in na njegov današnji položaj.

Film

Po prvih, nepomembnih začetkih kinematografije na Pirenejskem polotoku se je španski film prvič uveljavil v letih 1926–32 z avant-

rijo in bo tako ostal brez kaj ugodni: kinematografi izgledov za finančni uspeh. Zato je razumljivo, da skušajo producenti proizvajati en tezen domaćih; obvezeni je domaći predfilm; distributerji morajo na vsake 4 tuge filme kupiti enega domaćega; v deželi je 5000 kinematografov (1 na 6000 prebivalcev) s ceneno vstopnico. Vendar je zaradi prej omenjenih pogojev rezultat lahko samo eden. Nastajajo filmi brez kakšnih resnih konfliktov, ki so zaradi močnega položaja cerkve tudi skoraj popolnoma brez seksualnosti. Vsebinsko pa je slika približno takale: 30 % pobaranj folklornih limonad, 15 % romantičnih lažnih zgodovinskih filmov, 20 % neokusnih komedij, 20 % religioznih filmov, 5 % sodobnih komedij in 10 % dram s socialno in politično tematiko, ki večinoma svarijo pred »rdečo nevarnostjo«. Stevilne so tudi koprodukcije, saj je Španija pravi raj za tiste producente: dobrí atleji, majhni stroški, vedno sonca na pretek. Seveda o umetniški vrednosti takih filmov v večini primerov ni mogoče govoriti.

Ostali pogoji za razvoj španskega filma so sicer do-

ve socialne komedije in satiri, ki je značilen neki »črni« humor in tekoč stil, ustvaril pa je razen filma »Dobrodružni gospod maršal« (1953), ki Fernandez Ardin je pa je uspel predvsem z že omenjenim filmom »El Lazarillo de Tormes« (1960). Nadvse pomemben pa je seveda tudi film »Viridiana« (1961), ki pomeni vrnitev Luisa Bunuelja iz pregnanstva v domovino. Sicer ta dela še ne pomenujo kakšno splošne sprejem, saj pa znanilci novih poti španskega filma, zato jih je svet navdušeno in z upanjem sprejet.

treba še dva režiserja: Nieves Conde je avtor prvega neorealističnega poskusa v španskem filmu — »Brazda« (1952), Fernandez Ardin pa je uspel predvsem z že omenjenim filmom »El Lazarillo de Tormes« (1960). Nadvse pomemben pa je seveda tudi film »Viridiana« (1961), ki pomeni vrnitev Luisa Bunuelja iz pregnanstva v domovino. Sicer ta dela še ne pomenujo kakšno splošne sprejem, saj pa znanilci novih poti španskega filma, zato jih je svet navdušeno in z upanjem sprejet.

Dušan Ogrizek

gardističnimi filmi Luisa Bunuela: Andalušijski pes, Zlati vek in Zemlja brez kruha. Drugače pa razdobje republikanske vladavine ni bilo kaj prida plodno, ker država ni pokazala zanimanja za kinematografijo in je ta — prepuščena privatni iniciativi — bolj životorila, in sicer predvsem v dokumentarnih filmih.

POCENI ZABAVA

Na koncu državljanke vojne je bila večina filmskih studijev porušena, vrsta filmskih delavcev pa je morala v pregnanstvo, med njimi tudi Bunuel. Vendar je Franco že takoj pokazal veliko zanimanje za film — seveda iz čisto določenega razloga: kino naj bo razen cenenega rdečega vina, nogomeinih tekem, bikoborb, veselje glasbe po radiu in velikih procesij tista pot, na katero je treba speljati v revščini živeče ljudstvo, da ne bo preveč razmisljalo in da bo pozabilo na trdo stvarnost. Zato tako usmerjanje razvoja filmske industrije, kot ga ubira Generalna direkcija za gledališče in film, seveda nikakor ni namenjeno divju umetniški ravni španskega filma. Cenzura scenarijev, razvrščanje filmov v pet kategorij — od katerih dobri prva 40 %, zadnja pa nobene državne dotacije — in pa sistem uradnih nagrad nikakor ne spodbujajo nastajanja resnih in kritičnih del. Ce scenarij ne ugaja uradni komisiji, sploh ne more biti po njem posnet film. Ce pa sicer dobí dovoljenje za realizacijo, a ni »simpatico«, bodo film gotovo uvrstili v zadnjo katego-

Audrey Hepburn na sprechodu po rimski ulici via Veneto

Tak je Anthony Perkins v filmu »Ljubite Brahms?«, ki ga je po romanu Françoise Saganove lani posnel Anatole Litvak

OBETAJOČI MLADI

Tako kljub dokaj obsežni produkciji (n. pr. 67 filmov leta 1957) Španija nekako do leta 1952 ni dala kakšnih pomembnejših del in se tudi ni uveljavila na svetovnem trgu, razen z nekaterimi glasbenimi filmi (Sarita Montiel) in redkimi drugimi deli. Na začetku petdesetih let pa je začela ustvarjati vrsta mladih režiserjev, ki so ubrali, ali vsaj skušali ubrati, kolikor jim je to dopuščal režim, novo pot. Pri tem jim je nudila veliko podporo široko razpredena mreža filmskih društev. Filmski inštitut in Državna filmska knjižnica — ki so vsi stopili v akcijo za večjo svobodo filmskega ustvarjanja. Najpomembnejša iz skupine mladih sta Luis Berlanga in Juan Bardem. Za Berlango-

... način na lujam

Po obširnih pripravah se je v produkciji »Bosna-filma« začelo snemanje filma KOZARA, za katerega napovedujejo, da bo največji in najdražji film o NOV. Pri scenariju je sodelovalo več udeležencev kozarske ofenzive 1942, režiser pa je Veljko Bulajić (Vlak brez voznega reda, Vzkipele mesto). Snemali bodo v Sarajevu in na sami Kozari. Računajo, da bodo v nekaterih množičnih prizorih nastopalo tudi po 30 000 ljudi, stalno pa bodo sodelovali tudi nekateri udeleženci teh zgodovinskih bojev. Glavne vloge igrajo Bert Sotlar, Davor Antolić in Mihajlo Kostić, nastopili pa bosta med drugim še Olivera Marković in Milena Dravčić.

Ljubo dania...

Letos se nam obeta pomemben filmski dogodek. Sergej Bondarčuk (Clovekova usoda) končuje priprave za snemanje svojega novega filma, ki ne bo nič manj kot »Vojna in mir«. Med pripravami so poklicali na pomoč številne muzeje in institute, da bi mogli čim bolj verno prikazati zgodovinsko obdobje in vzdušje Tolstojevega romana. Film bodo posneli v treh delih, ki jih bodo snemali istočasno, tako da bo možna premiera celotnega opusa naenkrat.

Medtem Sergej Gerasimov že končuje film »Ljudje in zveri«, ki ga je posnel v Vzhodni Nemčiji in Latinski Ameriki in ki je po besedah režisera »naperjen proti zverinskemu v človeku; v njem se spopadata dve mordi, dva svetova — zmaga humanistično pojmovanje nad človeka nevredno moralno.«

Znana igralka Irina Skobceva pa zaključuje svoje delo pri filmu »Sodba norcev« režisera Grigorija Rošalja. Film se ukvarja s položajem znanosti na Zahodu in odnosom raznih družbenih slojev do vojne. Skobceva je tudi že izrazila upanje, da se bo v »Vojni in miru« našla tudi kakšna vloga za njo.

Govoril sem dalje in oprezoval za njeno roko. Nenadoma ji je rokav zdrsnil tako, da je odstrnil vse laket in oble delčiske mišice, vse do mlečno belega komolca. Tina se je zasmajala. Ne vem vet, kaj sem dejal, vendar sem se pribel zatikati in Tina me je opazovala, saj je vedela, kam gledam. Zastrmela sva se drug v drugega, premil sem v smeh in napetost med nama se je razblnila kakor dim.

Tina si je popravila rokav, sklonila roke v naročju in dejala: »Kadar bova skupaj, bom vselej nosila šal. Sploh pa moja roka...« Ni končala, temveč smeje zmagala z glavo.

Zasmajal sem se. »O bog, Tina,« sem dejal in vzduhnil tako močno, da je plamenček sveče zadrhtel.

Tina je smeje se tiso dejala: »Domiljaš si, da boš šel z menoj v posteljo.«

Pogledal sem jo prepaden, skomignil z rameni in dejal: »Prav? In kaj naj bi bilo čudnega na tej stvari? Kaj takega si večkrat vtepel v glavo – to je moj konjiček.«

»Ne,« se je kratko nasmejhnila. »Toda kaj pa, če jaz...«

Utihnila je, jaz pa sem šepnil: »Tina!« in segel čez mizo, želeč, da bi z roko segla v mojo.

Vendar je odšimala. »In to je razlog, zaradi katerega bi me hotel poročiti?«

Brez besed sem jo pogledal.

»Tolikšno govorjenje o poroki,« je dejala, »je nesmiselno in brez pomembno, zakaj če se bom poročila, ne bo to le iz takegale enkratnega vraka.«

Napravil sem napako. Nisem odgovoril. Nisem hotel več lagati in tako sem sedel, strmel v Tina in poskušal urediti misel, preden bi spet spregovoril. Priznal sem si, da poroka s Tina zame ne bi bila resna stvar, vendar nisem vedel, čemu. Res, da sem prej govoril o vznemirjenju, čustveno in nepremišljeno. V resnicu mi medeni mesec še v glavo ni padel. Kaj takoga si še misliti nisem mogla in zdaj bi se moral nekako izmotati.

Tina je prasnila z jeznim, nizkim glasom: »Vi – študentje me dolgo časite. Otroci ste! Mislite kot bedaki! Prepričani ste, da mora vsake dekle, ki je natakarica...«

Stavka ni končala, vendar sem vedel, kaj je hotela povedati. Večkrat se je zgodilo, da se je kak študent, napihnen zaradi novo osvojenega dekleta, bahal pred drugimi prav na otroški način. Lagal je o stvareh, ki se nikoli niso zgodile. Tako je prišlo do tega, da so fantje prisegali na stvari, ki jih ni bilo, samo da bi bili na videz pametni, v resnicu pa so se bali, da bi bili videti še neizkušeni. Ena izmed teh laži je bila, da je natakarica isto kot pocestnica. Toda vsi študentje nimajo takšnega poenostavljenega mnenja in prepičan sem, da sodim mednje. Toda zdaj se vprašujem, če me napihnen študentski odnos do natakarice ni morda nenadoma prevzel. Tina me je opametila.

Prinesli so ji večerjo, meni pa kavo. Cakala sva, dokler dekle ni postavilo vsega na mizo in odšlo, tako da sva bila spet sama.

Potem je pričela Tina s tihim glasom. »Poglej, saj ne bi šla s teboj semkaj, če bi bil eden onih.« Bezala je z vilicami in tiso vzduhnila: »Je pač tako, da nekaterih stvari ne moremo jemati kar zlahka. Ti boš, seveda v protiobrambi vsakogar sumnici.« Pričela je rezati meso, potem vzduhnila glavo, me globoko pogledala in pominila: »Rada bi bila študentka,« je gremko dejala.

Rada bi hodila na univerzo, nosila krilo iz tweeda in drag sveter. Stanovala bi v delčiskem internatu. Popoldne bi se potikala po mestu in iškala zabave. Ozrla se je vame. »Dovolj pametna sem in rada bi bila kakor one. Pametnejša sem od njih, toda včasih sem tako ponizana, ko jim v delovni obliki strežem s pecivom. In študentke sedijo s svojimi knjigami in na skrivaj pogledujejo za menoj, jaz pa sem utrujena in ravnodušna do vsega. Mislim si, ko bi le bila eno izmed teh deklet, in to samo zato, da bi dokazala, da sem sposobna še za kaj drugega. Študentje pa misijo, da jim je vse dovoljeno, ker so pač študentje, ona pa natakarica, oh, vrag naj vzame vse skupaj.« Tina se je posvetila jedi z očmi uprtimi v krožnik.

Nekaj trenutkov sem počakal, potem pa je dejal: »Tina, mislim, da bi lahko živel s teboj vse dni do konca življenja. To se mi zdi imenitno. Z vseh plati! Prepričan sem, da se zavedam, kaj govorim.«

Pričimala je, mi s tem dala vedeti, da je slišala, kar sem povedal, in jedla dalje. Potem je dvignila pogled in mimo rekel: »Nočem se poročiti s teboj. Ne govorim o tem, ali bi lahko pustil šolo in se kje započaš. In ne dvomim, da bi bil, čeprav me ne bi ljubil, zelo nežen. In morda te celo ljubim ali pa sem bližu tega.« Nadaljevala je z obodom. »Vendar nočem izgubljati časa s premišljevanjem o vsem tem.« Nekaj hipov me je ostro, skoraj hladno opazovala. Morda boš zaradi tega misil slab o meni, toda dovolj mi je te negotovosti. Nočem se poročiti s študentom, ki nima beliča. Kdo bi se vezal – pa še celo vrsto tet ničesar ne bi dobil.

Poročila se bom z nekom, ki je tam, kjer boš ti šele čez dolgo časa, in ki ima denar ali ga zna zalužiti. Ni potrebno, da bi bil bogat, ne sanjam o tem. Toda rada bi nekaj dobila in nekaj postala. Za spremembo bi rada postala enakovredna ljudem okrog sebe. Nočem bili več natakarica. Fant z univerze, ki si šele išče službo, ne pride v poštev. K vragu,« je naveličano skremžila ustva, »čemu sva sploh pričela govoriti o tej stvari. Strašno je dolgočasna.«

Vem, da nekaj trenutkov sploh nisem mogel spregovoriti. Nisem se zavedel. Vse moje misli je obšla prijetna zavest, da moram dobiti Tina, storiti karkoli, da bi prišel do nje in ta misel me je mučila. »Predpostavimo, da bi imel denar, Tina. Kopico denarja. Toliko, da bi bila preskrbljena za vrsto let in čeprav bi moral odslužiti vojsko, bi ga imela po povratku še toliko, da narna nekaj let sploh ne bi bilo treba misliti na kakšen koli zaslužek.«

Tina me je kratko pogledala in skomignila z rameni.

Sklonil sem se čez mizo in se zastrel vanjo. »Imel ga bom, Tina,« sem dejal mehko, »v manj kot treh tednih.«

Pazljivo me je pogledala in spoznala, da govorim resno. »Kaj meniš s tem?« se je namrščila in nenadoma zresnila.

In tako sem ji začel pripovedovati. Prav tiso sva sedela v puščobni restavraciji. Tu in tam sem srebenil kavo. Povedal sem ji, kaj nameravamo Brick, Jerry, Guy in jaz, le tega ji nisem rekel, da je šlo le za igro.

Tina me je nepremično gledala in razmišljala o tem, kar sem ji povedal. Potem je ognila plašč čez ramena, vzela z mize račun in vstala. »O tem se bova pogovorila pri meni,« je dejala in odšla sva proti blagajnici.

Zunaj se je pripetilo nekaj, kar me je pozneje še večkrat sililo v smeh. Na poti do Tininega stanovanja sva morala skozi park, dokaj dolg pravokotnik travnikov, okrasnega grmičja in visokih starih dreves. Ves je bil sveže zeleni barve, vmes pa so se vile stezice. Počasi sva korčila skozi park in hudo resno razpravljala o načrtu, kako bi izpeljali velikopotezni rop. Resno sva se sprehajala, se držala za roke, se večkrat spogledala, včasih nasmejhala in pogovarjala s pritajenim glasom.

Naproti sta nam prišla starejši moški z ženo, vendar ju nisem opazil. Toda ko sta bila le pol ducata korakov pred nama, sem nenadoma videl, da je ženska lahko dregnila soproga s komolcem. Ko sta šla mimo našu, sta se rahlo nasmejhala in našu zaljubljeno pogledala v veselim in prijaznim pogledom. Verjetno sva se jima zdela kakor sliko z ovitka revije, na kateri se fant in deklet za roko vodita pod drevesi. Spraševal sem se, kaj bi nekdi pomisliša in storila, ki bi vedela, o čem se pravzaprav pogovarjava.

Dokler nisva prišla s prometnih ulic v park, sva molčala. Zanimalo me je, kaj bo menila Tina. Dejala je: »Pa tisti Jerry. Videla sem ga v »Krogli«. Videti je bister, vendar je še otrok. In kaže, da bo sodeloval pri vašem načrtu.«

»Pomni, da ima najboljše zamisli.«

Tina je pritrdirno prikimala in nekaj korakov močala. Potem je dejala: »Al, si dovolj samozavesten? Pa ostali? Premišljujem ali se sploh zavedaš, kaj moraš storiti? To ni za otroke. To ni šala in s to stvarjo se ne smeš norčevati. Moral bi biti predvsem prepričan, da veš, kaj ti je storiti,« ji je v nenadnem strahu in vznemirjenju vztrepetal glas. Potem se je ustavila, mi položila roko na ramo ter me proseče in resno pogledala. »Mrteva te ne morem poročiti, Al. Tudi če bi bil v zaporu, te ne bi hotela poročiti.« Potem sva odšla naprej.

Tedaj sem dejal: »O tem naj odloči čas, to je vse. Ko bomo končali, boš imela vse odgovore na svoja vprašanja. In če je ta stvar videti neresna, če ravnamo kakor kup nedonošenčkov, je ni poti, ki bi nas lahko pripeljala do uspeha. Vendar mislim, da bomo uspeli, prepričan sem v to.«

Hodila sva z roko v roki pod drevesi in jasnim nočnim nebom. Nato me je Tina napeto pogledala. »Ves kaj? Ves čas mi pripoveduješ o roparski sreči, niti besede pa nisi zimil, če je to pošteno ali ne. Mar te to ne vznemirja?«

To me je zgodilo. Imela je prav in malomarnost njenih besedi me je presunila. »To je smešno,« sem počasi dejal in jo poskušal prepričati. »Vendar ne bi nikoli ukradel pet centov, niti človeku, ki ga sovražim. Niti komu drugemu, razen onim iz Haroldovega kluba ali drugih podobnih hiš. Stvar je prav v tem.« Glasno sem razlagal. »Mislim, da je temu krivo ligranje. Ljudje že od nekdaj kockajo in skoraj vsepovod je bilo kockanje prepovedano. Zdaj pa je stvar postala dovoljena in to le zaradi volje pesčice ljudi in Nevada, ki so jo tehnično uzakonili. Hudica, prav kockanje je krivo, toga in to dobro veš. Nekaj ljudi si ustvarja dobleke, ne da bi sploh kaj delalo ali dalo kaj za protiuslužo. Prepričan sem, da opeharijo vsakogar, ki se spusti v to stvar.«

Zato tudi trdim, da so to nedolžne žrtve, sem skomignil z rameni. »Morda poenostavljam vse problem, ne vem. Vendar imam občutek, da sem pošten in da nikoli ne bi kradel. Toda zame to ni kraja in pri veem, kar sposujem – ta denar ne pripada Haroldovem klubu. In če mi bo le mogoče, ga bom vzel, pa me to prav nič ne bo vznemirjalo, niti za trenutek.«

Mislim, da me Tina sploh ni poslušala, zakaj jezno je dejala: »Zasili vas bodo! Ob dve leti življenja boš ali pa morda celo ob glavo. In tako boš svoja leta žrtvoval za blagor ostalih ljudi, ki bodo ta čas presečeli doma.« Je beevela. »Kdo neki so vsi ti ljudje, ki zapravljajo denar v Renoju, medtem ko sodiš sam med množico onih, ki dobe vsak mesec le nekaj borih dolarjev? Kdo neki skrbi za to, da je Haroldov klub iz dneva v dan bogatejši, medtem ko se moraš ti z množico pehati za vsakdanji kruh? Če lahko vzameš ta denar, ga kar vzemi! Oni s tem ne bodo izgubili večkanjega kruha. Se bogatejši bodo! Nikomur ne bo škodoval!«

Veliki športniki — Trinajst ur napornega plavanja

Maratonec v plavanju

„Ljudje so se smeiali, kadar sem govoril, da bom preplaval Rokavski preliv tja in nazaj brez počivanja. Zdaj molčijo!“

To je izjavil 42-letni Argentinez Antonio Abertondo, ko se je po svojem velikem uspehu pogovarjal z novinarji. V 86 letih odkar je Mathew Webb preplaval kanal La Manche, je to ponovilo več kot 100 plavačev, da bi ga kdo poskusil preplavati dvakrat zapored, tega ne; prav to pa je napravil Abertondo.

Plavali se je naučil razmeroma pozno. Pri 11 letih je počesarjev sin iz Buenos Airesa spoznal skrivnost gibanja v vodi in nato nenehoma preizkušal svoje sposobnosti na vedno večjih razdaljah. Leta 1947 je poizkusil preplavati 55 milij, vendar je v septembarskih dneh lahko

je uspel deset let kasneje po 80 urah borbe z vodo. Abertondo je imel velike težave, ko je premagoval to razdaljo. Med plavanjem so se mu ob zadnjih miljah prikazovali psi in druge živali ter plavali z njim. No, pa

Abertonda to ni plašilo, lahko bi rekli, da ga je celo spamerovalo. Se vedno je sanjal o Rokavskem prelivu in slavi, ki bi jo bil deležen, če bi ga dvakrat preplaval. Trikrat je nastopil na tekmovaljanju in si pridobil slovesne foltike kot hiter plavač, temveč kot izredno vzdržljiv borec. Na teh tekmovaljah si je pridobil tudi dobrega prijatelja, prav tako plavača Sama Rocketta, ki mu je kasneje pomagal v pripravah za zadnji spopad s prelivom. Ugodno vreme in morje sta Abertondu moral odnehati. Podvig mu

ni omogočila veliki podvig. Borba z morjem je trajala 43 ur in 5 minut. Za pot iz Anglije v Francijo je porabil 19 ur, nato je minuto počival in v tem času hitro pojedel sendvič in spil toplo kavo.

Fot nazaj je bila izredno težka, Sam Rockett je nato pripravoval, da je gledal Abertonda iz čolna, s katerim so ga spremnili in da je zelo dvomil, da bo Argentinecu uspelo priti še enkrat v Anglijo. Imel je otekte ustrelice, nabrekle oči in Jezik mu je visel iz ust. Vendar ni odnehal. Blizu obale so se mu spet prikazovali psi; Sam je skočil v more, da bi ga bedril. Abertondo se je z zadnjimi močnimi privlekkel do obale na angleški strani. »Kot Gagarin!« je dahnil, ko se je zgrudil na angleško obalo.

Žuželke viharnih otokov

Zelo lepo se vidi ustvarjalno delo naravnega izbora pri zgradbi žuželk na viharnih otokih sred oceanov.

Kadar opazujemo metulje, Sedaj pa pojdimo na nekaj čebole na naših tere samotne otoke širnega sončnih travnikov, ko si isčešo srečo na cveleah, nekoma pihajo silni vetrovi!

To ni športno kolesarjenje, pač pa vsakdanja pot v šolo

vidimo, da jim prav dobro Poglejmo, kakšne so tam žuželke, razvita krila omogočajo letati žuželke, kakšni metulji in muhe s cveta na cvet. Taka krila prebivajo ondi:

Dolgo jih moramo iskat, ker jih ni na spregled. Viharji gospodujejo na teh otokih in ti šesteronožci se drže z ostrimi krempeljci na spodnjih straneh listov ali pa še teh ni, tako da nam le šestero nog izpričuje, da so to žuželke. Zakaj?

V boju s silnimi viharji je bilo več verjetnosti, da bodo ostale samo tiste žuželke, ki so slabše letale. Zakaj čim slabša krila imaš, tem verjetnej je, da ostaneš živ, ker si manj izpostavljen nevarnosti, da te vrže vihar v morje. Žuželke, ki so rade letale, je vihar odnaša v morje, kjer so poginjale. Tako so se v milijon letih razvile iz krilatih prilsecev brezkrilne žuželke.

Ta posnetek je vzet iz zbirke reporterjevega pravljičnega sveta. Prikazuje pa dobro voljo ob sladki slini

Clovek in žival

Ko sem bil še majhen, smo imeli kužka. Vedno se je moral okrog mene. Nekoč sem s škarjami rezal pajace. Pa se je zgodilo, da je kužek zamahnil s tačko po škarjah in se zbedel. Zalostno je zevili in mi pokazal krvavo tačko. Jaz pa sem bil hud in sem ga ozmerjal: »Ti ne roda, ti!« in še s ūbo sem ga po zadnji plati. Zato, da si bo zapomnil! Kužek je zbežal v kot. Tam je mimo jokal in si lizal rano.

Kmalu nato sem se pa že jaz zbedel v levo roko. Izpustil sem škarje in zakribeljša od človeka.

čal, da je kar odmevalo po misi. Z levico sem mahal po zraku in z nogami divje cepeval po tleh.

Tedaj je kužek nehal eviti. Sepajoč se je priplazil k meni, nagnil je glavo po strani in z enim očkom pogledal na mojo roko. Potem je začel obлизovati rano na mojem prstu. In ko je zagledal še solze na mojem licu, jih je posušil s svoje mehko tačko.

Tistega dne sem prvič spoznal, da je žival mnogokrat boljša od človeka.

MOŽGANSKI PRETRES
NAMESTO
DINASTIČNEGA
PRETRESA V BELGIJI

(Od našega posebnega do-
pisnika na belgijskem dvoru)
BRUSELJ, 1. marca — Uradni krogi na belgijskem dvoru so zelo zaskrbljeni za- radi pisanja »Pavilhe« in pričakujejo, da utegne pi- sanje povzročiti resno krizo na dvoru. Pavilha je v svoji zadnji številki skoraj spremenil belgijskega kralja Bau- douina v beduina. Pregleda-

li so kraljevski rodovnik in nikjer niso našli imena Bo- duina. / Mislio, da Pavilha namerno »brije norca« iz bel- gijškega kralja.

Na belgijskem dvoru so se danes sestali tudi belgijski geografi, da bi protestirali zoper trditev iz Pavilhe popolne torbe. Po njihovem mnenju namreč mesta Ko- per, Piran in Portorož ne le- žijo na Notranjskem. Geo- grafje so naglasili, da se s tem ne morejo umesavati v notranje zadeve tujih držav.

Drijatelj v zadregi

Kowalski je tipično ime na Pol- skem. Razen tega je Kowalski imel ženo, ki so jo klicali Ko- walska. Kowalska je bila v bolnici in Kowalski je zgubil glavo.

Kowalski je ponoči preskakoval zid bolnišnice, da bi ženi lahko dal v roke pečenega sulca in sladkarije.

Kowalski je podkupil vratarja, da bi vsak dan ženi izročil šopek cvetja.

Mali leksikon

Ne zamujajte na sesanke, ki imajo stik s stvarnostjo.

Intriže se prenašajo s šepetanjem, da ne bi zbudili pri ljudeh glas razuma.

Filmske zvezde so včasih resnične igralke, večinoma pa igrajo edino in zraven tega še zelo neumno vlogo — filmskih zvezd.

Najboljši prispevek nekaterih ljudi družbi, ki se želi zabaviti. Je, da ostanejo doma.

Izkušnje so edina šola, iz katerih se človek lahko nečesa nauči in za to ne dobi nobene diplome.

Kdor se boji dežja, naj preživi nekoliko tednov v pustinji.

N. K., Tržič

Vprašanje: Mož toliko pije, da se bojim, da bo od tega znorel. Kaj naj napravim, da bi to prečila?

Odgovor: Niste povedali, kaj vaš mož piye. Ce piye vodo, je vse v redu.

L. K., Naklo

Vprašanje: Moja 78-letna ne- poročena teta še vedno verjame v šorklje. Ali naj ji zadevo pojasnimo? In kako?

Vprašajte za vsak primer

Odgovor: Odsvetili bi vam pojasnilo, ker vaša teta od tega pojasnila tako ne bo ničesar imela.

R. S., Lesce

Vprašanje: Najina hčerka si ne pusti od leta 1955 več pore- zati las. Tisto leto je umrl zna- ni filmski igralec James Dean. Kaj bi nam lahko svetovali?

Odgovor: Verjetno gre pri va-

ši hčerki za tipičen primer idoli- tisa. Učinkovitega zdravila me- dicina ne pozna. Pošljite jo na morje ali pa v kakšno letovišče, kamor prihaja drugi filmski igralec.

T. K., Bleč

Vprašanje: Pri kuhi se mi večkrat pripeti, da mi mleko uide čez lonec. Ostanek mleka v loncu ima potem čuden okus, ki ga mož ne ceni preveč. Kaj naj storim?

K. K., Jesenice

Vprašanje: Ko ležim v postelji, mi včasih krožijo po možganih težki problemi. Pred dnevi sem reševal problem, ki odkriva

NERAZUMLJIVO

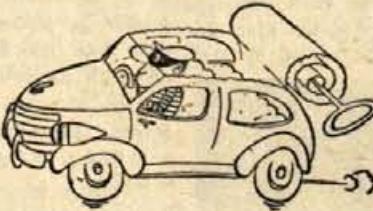
— Zakaj mi pustiš govoriti samo ta- krat, ko se briješ s tem ropotajočim aparatom.

ZADNJE NAROCILO

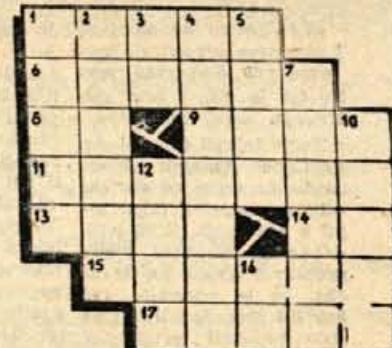

— Ko prideš v vesolje ne pozabi pi- saili...

BREZ BESED

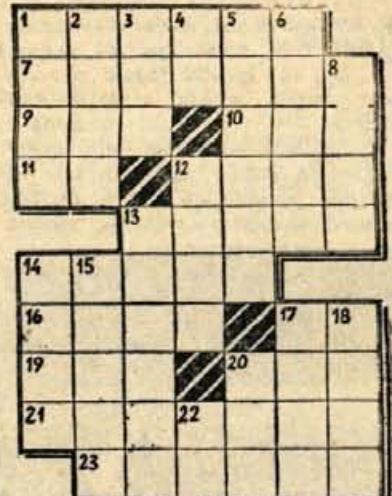
Križanka št. 11

Vodoravno: 1. testenica, 8. vul- kanska kamemina, 9. avtomobilsko označevanje Valjeva, 10. del telesa, 11. nagla smrt, 12. v letih, 14. avto- mobilsko označevanje ZDA, 16. morsko ob- režje, 18. tenorist v Ljubljanski operi.

Navpično: 1. domača žival, 2. žensko ime, 3. avtomobilsko označevanje Smedereva, 4. steklena omara za gojenje rastlin, 5. grški basnopisec, 6. predlog, 7. oče, 11. pijača, 12. pripadnik jugoslovanskega naroda, 13. del železnice, 14. Švicarski kanton, 15. ribiška mreža, 16. števnik.

Križanka št. 7

Vodoravno: 1. usmiljenje, 7. glij- nasto glasbilo, 9. vodna žival, 10. dvojica, 11. površinska mera, 12. kmečko orodje, 13. čut zavesti, 14. del obrazu, 16. glasbilo, 17. najvišja igralna karta, 19. grška črka, 20. re- ka v Avstriji, 21. predmetje Beo- grada, kjer ima Tito svojo reziden- co, 23. pooblastilo, naročilo.

Navpično: 1. težko spanje, 2. grški bajeslovni letalec, 3. ločilo, 4. or- ange, 5. peščeni nanos, 6. klada za sekanje drva, 8. grški bog vojnega, 12. kemična spojina vodika in kisika, 13. slovenski obhod, 14. gorenjsko le- toviško mesto, 15. ubranost, 17. ru- sko žensko ime, 18. bolezen na žitnu, 20. reka v Indiji, 22. veznik.

Rešitev križanke št. 10

Vodoravno: 1. sraka, 6. remont, 8. Am, 9. Tara, 11. kotomer, 13. Anam, 14. za, 15. trezor, 17. arara.